

РЕШЕНИЕ

№ 176

гр. Плевен, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20234430200313 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на “ВИТА” ЕООД – Плевен, с ЕИК ***,
представлявано от В. Т. П., със съдебен адрес – п.к. 1000, гр. София, ул.
„Бистрица“ № 9, офис № 6 против Наказателно постановление № 681773-
F676924 от 14.12.2022 г. на *** офис на НАП – Плевен при ТД на НАП –
Велико Търново, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 261, ал. 1 от
ЗКПО е наложил на “ВИТА” ЕООД – Плевен, имуществена санкция в размер
на 500 лв., за извършено нарушение по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал
жалбоподателят, който го обжалва в срок и моли съда да го отмени.

За ответната страна по жалбата *** офис на НАП – Плевен при ТД на
НАП – Велико Търново, се явява юрк. М. Ж., която изразява становище по
съществуващото на спора, като моли съда да потвърди наказателното

постановление, като правилно и законосъобразно.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Обжалваното наказателно постановление № 681773-F676924 от 14.12.2022 г. е издадено от *** офис на НАП – Плевен при ТД на НАП – Велико Търново, в качеството на административно наказващ орган съгласно Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на Изпълнителния *** на НАП въз основа на Акт № F676924 от 20.09.2022 г. за установяване на административно нарушение, от който е видно, че на 04.08.2022 г., след извършена проверка в информационната система на ТД на НАП – Велико Търново, офис – Плевен е установено, че „ВИТА“ ЕООД, с ЕИК: ***, в качеството си на ЮЛ подлежащо на облагане по реда на ЗКПО не е подал годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗПКО за период 2021 г. в установения от закона срок до 30.06.2022 г.

На лицето е връчена Покана за подаване на ГДД за 2021 г. и съставяне на АУАН, с изх. № 3324-166 на 11.08.2022 г. по електронен път. Към датата на съставяне на акта в офис – Плевен при ТД на НАП – Велико Търново няма подадена декларация.

Актът за установяване на административното нарушение е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

Съдът възприема напълно фактическата обстановка, отразена в акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление.

От показанията на актосъставителя В. Г. Й. се установява, че жалбоподателят не е подал годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО в законоустановения срок до 30.06.2022 г. за отчетната 2021 г.

Тази фактическа обстановка се потвърждават и от разпита на свидетеля М. Е. Х..

Показанията на свидетелите В. Г. Й. и М. Е. Х. следва да се кредитират като достоверни, логични и непротиворечиви.

Съдът заличи от списъка на лицата за призоваване свидетелката К. Р. Д. по изричното искане на процесуалния представител на АНО – гл. юрк. Ж., тъй като същата е свидетел единствено при съставянето на АУАН-а.

АУАН и НП съдържат изискуемите по чл.42 и чл.57 от ЗАНН реквизити.

Вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Съдът счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на постановлението. По никакъв начин не е накърнено правото на защита на жалбоподателя, което той е упражнил с подаването на жалба до настоящата инстанция. В наказателното постановление е посочена нарушената материалноправна норма, като наказанието за нарушението е индивидуализирано.

Не се констатира нарушение на материалния и процесуалния закон, тъй като деянието е правилно квалифицирано, няма нарушение на чл.52, ал.4 от ЗАНН, тъй като актът е законосъобразен – описанието на нарушението е ясно, като административно-наказващият орган е спазил и разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН при издаване на атакуваното наказателно постановление, тъй като са описани нарушенията, посочена е датата и местото на извършване на нарушението, и са посочени законовите разпоредби които са нарушени.

Съдът счита, че са неоснователни доводите на жалбоподателя относно извършено нарушение по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Актът и наказателното постановление са съставени съобразно изискванията на закона, с достатъчна по обем описателна част относно констатираното нарушение обстоятелствата, при които е извършено. Обвинението е формулирано ясно и разбираемо. Отразените фактически обстоятелства в съдържанието на акта и постановлението се припокриват изцяло и са достатъчни от гледна точка пълно очертаване на обективните признаци на деянието вменено във вина на нарушителя, както за формиране на извод, че правното квалифициране на последното е извършено прецизно.

В обстоятелствената част на акта и постановлението ясно са записани времето и мястото на констатиране на нарушението, основанийто и момента на възникване на задължението за деклариране, както и срокът в който е следвало да се извърши това, които обстоятелства, изпълват изцяло изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

В този смисъл, съдът приема, че описанието на нарушението е достатъчно не само с оглед адекватното упражняване на правото на защита от страна на нарушителя, но и с оглед извършване на съдебния контрол за законосъобразност и обоснованост на извода за нарушение по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО.

АУАН е издаден от компетентно длъжностно лице.

Обжалваното НП също е издадено от компетентен орган, а именно: *** офис на НАП – Плевен при ТД на НАП – Велико Търново.

Съгласно разпоредбата на чл. 92, ал.1 от ЗКПО, данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък, като годишната данъчна декларация **в срок до 30 юни на следващата година** в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

Съдът счита, че в случая не са представени доказателства за наличие на обективна причина, възпрепятствала точното изпълнение на задължението.

Нарушението е извършено за първи път и с него няма данни да са причинени щети за бюджета, поради което наложената санкция се явява справедлива и съответстваща на извършеното нарушение.

В тази връзка, предвид последното от гореизложеното, следва да се обсъди и направеното от жалбоподателя възражение за наличие на хипотезата на чл. 28 ЗАНН, която разпоредба е следвало в случая да бъде приложена поради малозначителност на деянието.

Същото съдът счита, че няма пречка да се разгледа в настоящото производство, доколкото касае преценка за законосъобразност.

Това възражение обаче се явява неоснователно по следните аргументи:

Действително разпоредбата на чл. 28 ЗАНН предвижда, че за

"маловажни случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Общото понятие на административното нарушение е дефинирано в чл. 6 от ЗАНН, а съгласно чл. 9, ал. 2 НК, приложима съгласно препращата норма на чл. 11 от ЗАНН не е престъпно деянието, което макар формално и да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна.

При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 от ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 от ЗАНН.

Когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 от ЗАНН, а неговата преценка за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол.

Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.

В конкретния случай е допуснато нарушение по чл. 261, ал. 1, вр. чл. 92, ал. 1 от ЗКПО.

Деянието не е резултатно и се осъществява с бездействие от лицето, което не е изпълнило задължението си да подаде годишна декларация по ЗКПО в предвидения от закона срок.

Достатъчно е закъснение с един ден, за да се обоснове налагането на санкция.

Неизпълнението на задължение, вменено като такова по силата на закона води до налагане на санкция, като законодателят е предвидил изключително широк диапазон на възможната санкция, даващ възможност за индивидуализация на конкретното наказание в зависимост от конкретните обстоятелства за всеки отделен случай. При тази индивидуализация вече би

могло и следва да се вземат предвид фактите, свързани със срок на забавата, обстоятелството дали за бюджета са настъпили щети, както и факта, че допуснатото нарушение е първо за жалбоподателя.

От друга страна обосноваването на маловажен случай, което е принципно допустимо и възможно, независимо от предмета на нарушението, би могло, според съда, да стане единствено при наличието на особени непредвидени обстоятелства.

Такива например се явяват болничен престой, внезапни инциденти и др., препятстващи спазването на законовите срокове и то съпоставени с периода на закъснение на задълженото лице да предприеме следващите се по закон действия, независимо, че данъчният субект разполага с предвидената в закона възможност да поиска възстановяване на пропуснат по независещи от него причини срок.

Наличието на такива обстоятелства обаче, както и на други, изключващи ангажирането на административно наказателната отговорност, не се установиха в настоящото съдебно производство.

Вярно е и това, че няма данни за бюджета да са настъпили вреди, а срокът на закъснение е изключително кратък, но както бе отбелязано по – горе, това съставляват факти, които следва да се отчитат при преценка относно приложението на чл. 28 ЗАНН, а при определяне размера на санкцията в проверката по чл. 27 ЗАНН. Същата е наложена съобразно установения в закона минимум, което е мотивирано от наказващия орган в съответствие с установените факти и при правилно приложение на материалния закон, което съставлява основание да се приеме, че не е налице нарушение по чл. 27 ЗАНН.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното наказателно постановление, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподателя в настоящото производство.

Съдът счита, че следва да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление относно наложеното административно наказание по чл.53 вр.чл.27 и чл.3 ал.1 от ЗАНН и чл.261 ал.1 от ЗКПО, като законосъобразно и

обосновано.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 681773-F676924 от 14.12.2022 г. на *** офис на НАП – Плевен при ТД на НАП – Велико Търново, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 261, ал. 1 от ЗКПО е наложил на “ВИТА” ЕООД – Плевен, с ЕИК ***, представлявано от В. Т. П., със съдебен адрес – п.к. 1000, гр. София, ул. „Бистрица“ № 9, офис № 6, имуществена санкция в размер на 500 лв., за извършено нарушение по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____